písomnému priznaniu nútil, ale žiadne podrobnosti mu vraj nediktoval

s vyšetrovateľom, keď ste z toho nemali žiadne výhody?

- Pretože nemám rád vrahov. Nenávidím ich. Je pravda, že sa pobijem, aj ukradnem sem-tam. Ale nenávidím vrahov. To je moje nešťastie.

● **Koľkokrát v živote ste boli odsúdený?**

- Dvanásťkrát. Za bitky a všeličo možné. Ale nie za vraždu. Len za pokus o vraždu... Cigán ma poslal niekde tam, kde nemal, a ja som vytiahol pištoľ. Kamarát mi ju našťastie vytrhol z ruky. Ale trafil som mu do nohy a dostal som za to paragraf 197 - ohrozovanie skupiny obyvateľstva a jednotlivca. Bol som iba štyri dni doma z Leopoldova a hneď ma zatvorili znova na rok. Ale v živote som nikoho nezabil!

● **Kedy ste vlastne „sedeli" prvý raz?**

- Prvý trest - ešte predtým som bol v polepšovni - som dostal v roku 1969. Odvtedy to ide so mnou stále. Mal som aj menšie tresty - ochranný dohľad na šesť mesiacov, sedem týždňov a podobné „prkotiny".

● **Vráťme sa ešte k Milanovi Andrášikovi... Prečo vás nakoniec rozdelili?**

- Pretože som bol právoplatne odsúdený a previezli ma na výkon trestu do Dubnice nad Váhom. Bolo to asi mesiac po tom, ako napísal priznanie.

● **Kde máme istotu, že to, čo st nám povedali o Milanovi Andrášikovi, je pravda?**

- Som ochotný svedčiť aj na súde, keď bude treba, a poviem mu do huby, čo vtedy hovoril!

Milan Andrášik: „Je to starý väzenský harcovník, klamať mu nerobí žiadne problémy!"

Nový Čas požiadal o reakciu aj Milana Andrášika (na snímke). Na niekoľko našich otázok, ktoré vychádzali z tvrdení Ivana Fagana a týkali sa ich spoločnej väzby, reagoval vyhlásením:

„V osobe Ivana Fagana ide o 12-násobného recidivistu, ktorý svoje trestné činy pokladá za ‚prkotiny'. Je to starý väzenský harcovník, ktorý dobre poznal a pozná väzenské prostredie. Klamať - hoci aj verejne - mu nerobí problémy.

V priebehu vyšetrovania vraždy Ľ. Cervanovej sa vyšetrovacie orgány neštítili ani takých metód, ako bolo využívanie väzňov na špinavú robotu, nátlak na nevinných ľudí, na vydieranie, bitie, intrigy, lživé svedectvá, podvody a podobne. Zločinci pomáhali prenasledovať nevinných ľudí a dostávali za to odmeny vo forme nižších trestov, rôznych naturálií a aj drog (vtedy hlavne tabletiek). Spravodlivosť prevrátená naruby. Aj Ivan Fagan bol jedným z nich. Akokoľvek sa chce postaviť do nejakej investigatívnej úlohy, sotva mu niekto uverí. Jeho register trestov hovorí za neho.

Pod nátlakom vznikajú ‚výpovede', ktoré si želajú tí, čo nátlak robia. A vedel to aj tento recidivista, lebo všetky potrebné informácie si prečítal z úradnej pošty, ktorú som dostával do cely vo väzení, a on moju poštu obyčajne čítal skôr ako ja.

Pod vplyvom sústavných vyhrážok napríklad - Zaškrtím ťa a do rána nepreživeš, ak sa nepriznáš - ale aj hrubého fyzického násilia Fagan dosiahol, že som podpísal papiere, ktoré požadoval. Napriek jeho snahe tieto ‚dôkazy' pre jasnú nevierohodnosť odmietol Krajský súd aj Najvyšší súd, hoci tieto súdy skôr načúvali argumentom na moje odsúdenie. Teda nie je pravda, že takto získané ‚priznanie' bolo hlavným dôkazom na súde.

Fagan v rozhovore tvrdí, že nevedel, čo napíšem, a že som skutok opísal z vlastnej hlavy - zároveň však nebol spokojný s tým, čo bolo napísané, lebo vraj to nebola pravda, a sám o pár riadkov predtým priznáva, že som ho klamal. Dnes, keď priznáva svoj nekalú činnosť, majú byť jeho výpovede zaujímavé?

Viem, že z jeho strany je to len hrubé osočovanie, a bude mať možnosť svoje tvrdenia prezentovať pred súdom. To podstatné však je: verejne priznal, že nátlak robil. Zvyšok je iba lživý balast."

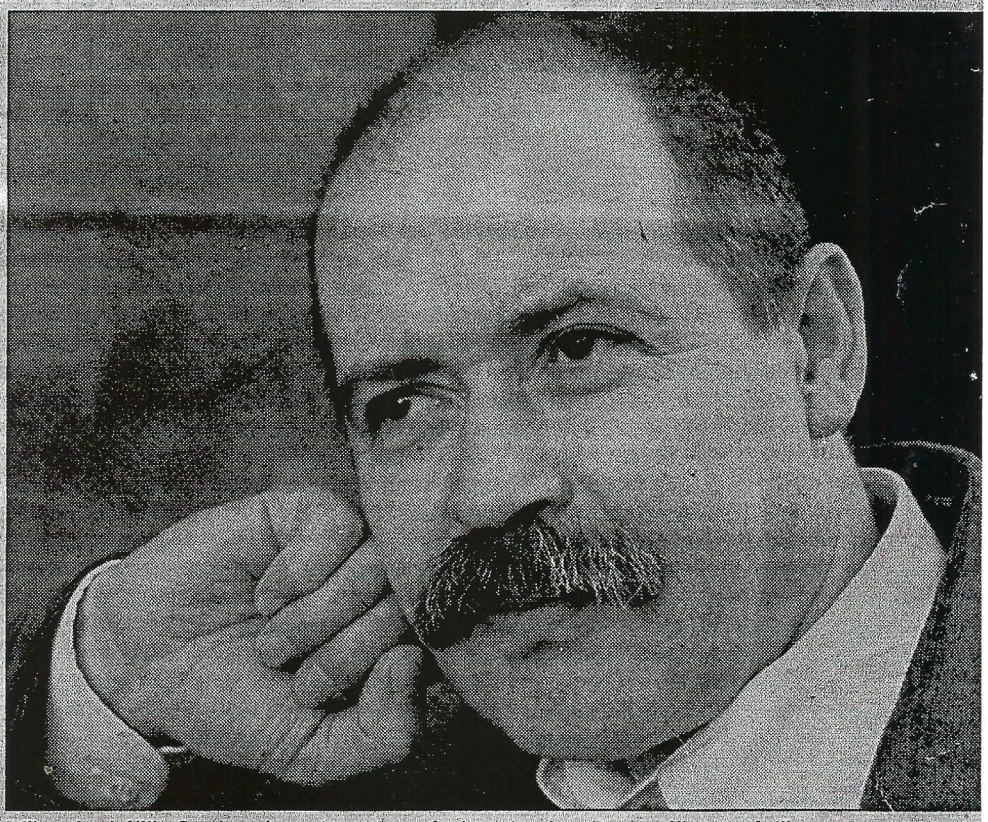

Milan Andrášik. Svoje priznanie vraj napísal pod vplyvom vyhrážok a násilia.

PETER REMIŠ
IVAN ČERŇANSKÝ
Foto DUŠAN KITTLER, RAMON LEŠKO